

til sproget. Det betyder altså også noget for en arbejdsgiver at få folk, der til en vis grad behersker det danske sprog. Det kan vi godt sige uden at pakke det ind, for sådan er tingene jo. Og jeg går da ud fra, at hvis to ansøgere rent fagligt er lige kvalificerede, men den ene måske stort set ikke kan tale det danske sprog, kan man vel ikke fortænke en arbejdsgiver i, at han ansætter den medarbejder, som taler flydende dansk.

Og så til hr. Frank Aaen: Jeg brød mig faktisk ikke om den bemærkning, for alle går vel ind for, at man skal have lige løn for lige arbejde, men det er jo ikke tilfældet på en lang række områder. Her på Christiansborg har vi vel 100-200 kontoransatte, og jeg går ud fra, at de har fra 14.000 kr. til 20.000 kr. om måneden, så en vis forskel i lønningerne vil der jo altid være.

Men hvis to personer står ved nøjagtig den samme maskine, ville det nok være urealistisk, hvis de ikke havde den samme løn, og gennemgående tror jeg også, det er tilfældet. Jeg går bestemt ikke ind for, at de, der endelig får et arbejde, skal gå for en ussel løn, så lad være med at bruge disse billige argumenter. De holder ikke!

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Kim Behnke for en kort bemærkning, og så må vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hvis – med en tyk streg under hvis – hr. Jes Lundes fortolkning, nemlig at loven skal sikre alle en lige og fair behandling, var korrekt, ville vi betragte lovforslaget i et helt andet lys. Men nu har hr. Jan Petersen bekræftet tre gange her fra Folketingets talerstol, at det, der efter Socialdemokratiets opfattelse ligger i lovforslaget, er at invitere til positiv særbehandling, så man skal kunne sige: Vi foretrækker repræsentanter for etniske minoriteter frem for danskere, selv om danskerne måtte være lige så kvalificerede.

Og det vidner om, at den mistanke, vi har haft om baggrunden for fremsættelsen af dette lovforslag, desværre er begrundet. Lovforslaget skal misbruges, så man ude omkring på arbejdspladserne kan anlægge retssager osv. mod de virksomheder, som ikke går ind for positiv særbehandling af etniske minoritetsgrupper, men træffer en fair og rimelig afgørelse uden at tage hensyn til folks hudfarve, religion eller statsborgerskab osv.

Hr. Jes Lunde burde lytte lidt mere til, hvad Socialdemokratiet siger, for så kan det være, hr. Jes Lunde også når til den konklusion, at lovforslaget ikke er særlig hensigtsmæssigt, hvis man ønsker at fremme de ædle og efter min mening agtværdige og korrekte mål, hr. Jes Lunde formulerede her på talerstolen. Det er bare ikke det, vi opnår med lovforslaget. Vi giver lov hjemmel til positiv særbehandling, og det vil vi under ingen omstændigheder være med til.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Ordet »sagsanlæg«, som jeg anvendte i mit svar til hr. Poul Nødgaard, har åbenbart en ilde klang for hr. Poul Nødgaard, men det behøver det jo ikke at have.

Jeg vil sige, at i forbindelse med ligebehandlingslovgivningen har tusindvis af danske kvinder vundet sejre ved at anlægge sag mod deres arbejdsgivere, som så blev dømt for at have overtrådt ligebehandlingsloven. Så vidt jeg ved, er der også et Ringstedfirma, nemlig Danpo, som blev dømt til at betale godtgørelse med tilbagevirkende kraft, fordi Danpo havde overtrådt ligebehandlingsreglerne og ikke gav kvinderne ligeløn, hvilket de havde haft krav på i mange år.

Man kan ikke lægge sag an mod en arbejdsgiver, hvis der ikke er noget lovgrundlag, som viser, hvorledes arbejdsgiveren skal behandle sine ansatte. Det lovgrundlag kommer nu, og hvis der ikke kommer nogen sagsanlæg efterfølgende, kan det skyldes, at der ikke forekommer overtrædelser, og det ville da være fint. Men det kan også skyldes, at de, der skal løfte bevisbyrden, er for svagt funderede, og det ville være sørgeligt. Derfor vil vi nøje følge udviklingen på området og se, i hvilken omfang loven overhovedet bliver håndhævet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Det var rart at se hr. Poul Nødgaard på tilbage-tog og lige pludselig være fuldstændig enig i, at der skal være ligestilling, for det er lige præcis det, lovforslaget handler om: Hvordan kan vi få en højere grad af ligestilling på de områder? Så det, der nu står tilbage af hr. Poul Nødgaards hidtidige indsats i denne debat, er det første indlæg, og det var en usmagelig leflen for de allerlaveste følelser i befolkningen.